

ἐπὶ μονοξύλου καὶ διευθύνθησαν πρὸς τὰ παράλια. Ἀφθονα ἦσαν τὰ δένδρα, πλουσία ἡ βλάστησις, ἅπειρα δὲ καὶ ποικίλα τὰ ζῶα καὶ ἔπιτηνά. Καταπληκτικὸς ἦν ὁ ἀριθμὸς τῶν κροκοδείλων, οἵτινες κατ' ἀγέλας ἐκ δύο, τριῶν, ὀκτὼ καὶ ἐνίοτε δέκα ἠκολούθουν τὸ μονόξυλον. Πολλάκις ὁ περιηγητὴς εἶδε κοιμωμένους εἰς τὸν ἥλιον εἰς λαιμὸν γῆς εἴκοσιν ἕως τεσσαράκοντα κροκοδείλους.

Μέρος τῆς πλουσίας καὶ εὐφόρου ἐκείνης χώρας κατοικεῖται ὑπὸ τῶν φυλῶν Σακαλάθ, διαμενόντων εἰς μικρὰ χωρία καὶ τρεφομένων ὑπὸ ἰχθύων, ὀρύξης καὶ λαχανικῶν παραγαμέων ἐκ τῶν κήπων των. Οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι ὀλίγας ἀνάγκας φαίνεται ὅτι ἔχουσι καὶ οὐδὲν μετέρχονται ἐμπόριον.

Μέχρι τοῦ μέρους ἐκείνου ἐξετάθη ἡ ἐκδρομὴ τοῦ σεβασμίου ἐξαποστόλου· ἐπέβη δὲ ἐπὶ πλοίου ἐν τῷ λιμένι Μονζαγκάς καὶ ἐπλευσεν εἰς Ζαγκιδάρην, ὅθεν μετέβη εἰς Ἀγγλίαν.

Ὁ σὺρ Μπάρτλε Φρέρ, ὁ ἐν Ζαγκιδάρῃ Ἀγγλὸς πρόξενος, ἀφορμὴν λαβὼν ἐκ τῶν ἀνακοινώσεων τοῦ πατρὸς Μούλλενς καὶ γυνώσκων τὰ βορειοδυτικὰ τῆς Μαδαγασκάρης, ἐδημοσίευσεν ἀρτίως ἀξίας λόγου παρατηρήσεις. Λέγει δὲ ὅτι εἶναι ὁ ὠραιότερος ἐπὶ τῆς γῆς τόπος καὶ ὅτι τὰ ζῶα καὶ φυτὰ παρέχουσι τοῖς φυσιολόγοις μέγιστον ἐνδιαφέρον, διότι ἀπαντῶνται λείψανα φυτῶν καὶ ζώων, ἅτινα πρέπει νὰ ὑπῆρχον ἄλλοτε ἐπὶ τῆς ἀφρικανικῆς ἡπείρου καὶ περὶ ὧν ἡ ἱστορία οὐδὲν ἀναφέρει. Ὁ σὺρ Μπάρτλε Φρέρ λυπεῖται λοιπὸν ὅτι οἱ ὁμογενεῖς του δὲν δεικνύουσι πλέον διὰ τὴν Μαδαγασκάρην τὴν αὐτὴν συμπάθειαν, ἣν ἐδειξαν μέχρι τοῦ τέλους τῆς βασιλείας τῆς ἡγεμονίδος Ἀννης· χαίρει ὅμως ὅτι, χάρις εἰς τὰς προσπάθειάς τῶν χριστιανῶν ἐξαποστόλων, οἱ κάτοικοι ταχέως θὰ πολιτισθῶσι.

N. E. F.

ΑΓΓΛΙΑΣ ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ.

Ἀρτίως ἐδημοσιεύθη ἡ ἀπογραφὴ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἀγγλίας καὶ Οὐαλλίας διὰ τὸ ἔτος 1871, τὸ δὲ βιβλίον εἶναι πλείστου λόγου ἄξιον διὰ τὰς περιεχομένας λεπτομερεῖς πληροφορίας, διότι ἐν τοῖς πολλοῖς πίναξι βλέπει τις πόσοι εἶναι οἱ τεχνῖται, βιομήχανοι, κτλ, πόσοι οἱ κωφάλαλοι, οἱ τυφλοὶ, οἱ βλάκες, οἱ παράφρονες, οἱ πτωχοὶ, οἱ πεφυλακισμένοι, κτλ., κτλ. Οἱ πίνακες οὗτοι ἐκ πρώτης ὀψεως θεωροῦνται περιττοὶ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἀλλὰ εὐθὺς ὁ ἀναγνώστης ἀρχίζει νὰ ἐνδιχρέηται καὶ νὰ πορίζηται λεπτομερείας, ἃς μόνον οἱ θετικοὶ Ἀγγλοὶ δύνανται νὰ δώσωσι.

Τῷ 1871 ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἀγγλίας καὶ Οὐαλλίας ἀνῆρχετο εἰς 22,712,266 ψυχάς, ἥτοι εἰς 11,058,934 ἄνδρες καὶ 11,653,332 γυναῖκας, ἥτοι αἱ γυναῖκες ἐπλεόναζον κατὰ 594,398· σημειωτέον ὅμως ὅτι ἡ αὐξήσις αὕτη τῶν γυναικῶν παρατηρεῖται ἐπὶ τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ τῶν κατοίκων τῶν ὑπερδάντων τὰ 20 τῆς ἡλικίας των ἔτος. Οἱ ἔχοντες ἡλικίαν κάτω τῶν 20 ἐτῶν ἀνέρχονται εἰς ἐπέκεινα τῶν 10 ἐκατομμυρίων, τὸ δὲ ἄρσεν στοιχεῖον, τὸ κάτω δηλ. τῶν 20 ἐτῶν, ὑπερτερεῖ τοῦ θήλεος κατὰ 3000. Τὴν ἀριθμητικὴν ὑπεροχὴν αἱ γυναῖκες διατηροῦσι μέχρι τῆς αἰχλὸν προγεθνηκῆς περιόδου τῆς ζωῆς, διότι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐχόντων ἡλικίαν 100 ἐτῶν εἶναι μικρότερος τοῦ τῶν γυναικῶν, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν ἐπομένων σημειώσεων ληφθεῖσάν ἐκ τῶν προλαβουμένων ἀπογραφῶν. Τῷ 1831 ὑπῆρχον 100 ἐτεῖς ἄνδρες μὲν 68, γυναῖκες δὲ 148· τῷ 1841 ἄνδρες 83, γυναῖκες 166· τῷ 1851 ἄνδρες 78, γυναῖκες 137· τῷ 1861 ἄνδρες 55, γυναῖκες 146· τῷ 1871 ἄνδρες 41, γυναῖκες 119.

Ὀλίγιστοι ἐν Ἀγγλίᾳ συνέρχονται εἰς γάμου κοινωνίαν μετὰ τοῦ 43 καὶ τοῦ 20 τῆς ἡλικίας των ἔτους (τῷ 1871 ἡριθ-

μύντο 5351 ἄρρενες καὶ 24572 θήλειαι), ἀλλ' ἀπὸ τοῦ 20οῦ ἔτους καὶ ἄνω οἱ γάμοι εἶναι συνεχεῖς καὶ κατ' ἔτος ἀνέρχονται εἰς 300,000 ἢ 400,000, τῷ δὲ 1871 ὑπῆρχον ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Οὐαλλίᾳ 4 ἑκατομύρια ζευγῶν ἢ ἀνδρογύνων. Οἱ πλεῖστοι τῶν ἀνδρῶν ἐνυμφεύθησαν μεταξὺ τοῦ 30 καὶ 35 ἔτους τῆς ἡλικίας των (559,817), ὀλίγοι δὲ, ἐλάχιστοι εἰς τὸ 50 ἢ 60. Τὸ αὐτὸ παρατηρεῖται καὶ εἰς τὰς γυναῖκας, μετὰ τὴν διαφορὰν ὅτι ὅσον προβαίνει ἡ ἡλικία τούτων, οἱ γάμοι εἶναι σπανιότεροι. Ἐκ τῶν πινάκων μανθάνομεν ὅτι ὑπῆρχον 48305 ἑγγαμοὶ ἄνδρες ἔχοντες ἡλικίαν ἄνω τῶν 80 ἐτῶν καὶ μόνον 9228 γυναῖκες.

Οἱ πίνακες οὐδὲν ἀναφέρουσι περὶ τῶν ἐκ τῶν γάμων τούτων γεννωμένων τέκνων, ἀλλ' οἰκονομολόγος γνωστὸς ἠρύσθη ἐξ ἀσφαλῶν πηγῶν λεπτομερεστάτας πληροφορίας. Ἐπὶ 400 μητέρων, ἔχουσιν ἡλικίαν 20 μέχρι 40 ἐτῶν, γεννῶσιν ἐτησίως 36, ἥτοι ἡ ἀναλογία τῆς τεκνοποιήσεως ἐφ' ὅλων εἶναι 3 ἔτη. Εἰς τινὰ μέρη ἡ ἀναλογία εἶναι 2 1/2 ἔτη, εἰς ἄλλα δὲ, ὡς εἰς τὰς κομητείας τοῦ Νόρφολκ καὶ τοῦ Χέρεφορντ εἶναι 5 ἔτη. Ἐν παρόδῳ σημειοῦμεν ὅτι ἐν Γαλλίᾳ ἐπὶ 400 ἑγγάμων γυναικῶν τίκτουσιν ἐτησίως μόνον 15.

Ἐκ τῶν 22,742,266 ἀτόμων τῶν οἰκούντων τὴν Ἀγγλίαν καὶ Οὐαλλίαν, 20 ἑκατομύρια ἐγεννήθησαν ἐν τῇ κυρίῳ Ἀγγλίᾳ, περίπου 1,500,000 ἐν Οὐαλλίᾳ, περὶ τὰς 250,000 ἐν Σκωτίᾳ, ὑπὲρ τὰς 500,000 ἐν Ἰρλανδίᾳ καὶ τὰ λοιπὰ εἰς τὰς νήσους τῶν ἀγγλικῶν θαλασσῶν, τὰς βρετανικὰς κτήσεις καὶ τὸ ἐξωτερικόν. Αἱ μᾶλλον κατωκημέναι κομητεῖαι εἶναι ἡ Λαγκασάϊρ καὶ ἡ Ὑορκσάϊρ, ὧν ἡ μὲν πρώτη εἶχε 2,329,762 κατοίκους, ἡ δὲ 2,294,024. Πολυπληθέστεραι πόλεις ἦσαν τὸ Λονδίνον (κάτοικοι 3,815,644), τὸ Λίερεπουλ (493,000), τὸ Γλάσκουον (477,000), ἡ Μαγκεστρία (355,000), τὸ Βίρμιγχαμ (343,000), τὸ Λήδς (249,000), τὸ Δουβλίον (245,000), ἡ Σέφφιελδ (239,000), τὸ Ἐδιμβούργον (196,000), τὸ Βρίστολ (182,000),

ἡ Βελφάστη (174,000). Οἱ ἐκτὸς τῆς Ἀγγλίας καὶ τῶν κτήσεών της γεννηθέντες ἀνέρχοντο εἰς 100,694 ἦσαν δὲ 360 Ἀσιανοὶ (ὑπὲρ τὸ ἥμισυ Σῖναι), 385 Ἀφρικανοὶ, 9970 Ἀμερικανοὶ (ὧν 8270 πολῖται τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν) καὶ 89,799 Εὐρωπαῖοι, ἥτοι 32,323 Γερμανοί, 18,066 Γάλλοι, 7506 Πολωνοί, 6258 Ὀλλανδοί, κτλ.

Εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν καὶ τὰς ἐλευθερίας τέχνας ἡσχολοῦντο 684,104 ἄτομα, ὧν 486,118 ἄνδρες καὶ 197,986 γυναῖκες, εἰς τὸ ἐμπόριον 815,424 (ἄνδρες 758,187 καὶ γυναῖκες 57,237), εἰς τὴν βιομηχανίαν 5,137,725 (3,615,727 ἄνδρες καὶ 1,86,696 γυναῖκες), εἰς τὴν γεωργίαν 1,657,438, ὧν 1,86,696 γυναῖκες. Οἱ ὑπηρεταὶ ἀνέρχοντο εἰς 5,905,974, ὧν ἄνδρες 244,728 καὶ γυναῖκες 5,660,443. Ἀπολείπονται ἄρα 8,512,786 ἄτομα, ἃτινα δὲν δύνανται εἰσέτι νὰ ἐργασθῶσιν ἢ ἀργοῦσιν ἢ τοῦλάχιστον δὲν ἀσχολοῦνται εἰς ὠρισμένην ἐργασίαν ἢ μᾶλλον ἕνεκεν ἀσθενειῶν καὶ ἐλαττωμάτων ζῶσιν ἐξ ἐλεημοσύνης, κτλ.

Ὁ στρατὸς ἀπασχολεῖ 126,074 ἄτομα καὶ τὸ ναυτικόν 49,147. Οἱ πολιτικοὶ ὑπάλληλοι ἐν ἔτει 1871 ἀνέρχοντο εἰς 58,000 ἐνῷ τῷ 1861 συνεποσοῦντο εἰς 30,000. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κληρικῶν τῷ 1874 πῦξεν κατὰ 1500, ὁ τῶν δικηγόρων κατὰ 4000 καὶ ὁ τῶν ἱατρῶν κατὰ 500. Ἐν τῷ ἐμπορικῷ ναυτικῷ ὑπηρετοῦν 169,133 ἄνδρες, ἐν τοῖς βαμβάκουρgeois 468,142 (σημειωτέον ὅτι τὰ ὑφαντήρια δὲν εἰργάζοντο τότε καλῶς), ἐν τοῖς ἐργαστασίοις τῶν μαλλίων 148,462, ἐν τοῖς μεταλλουργείοις 371,015 (οἱ πλεῖστοι, 268,091, ἐν τοῖς ἀνθρακωρυχείοις), ἐν τοῖς ἐργαστασίοις μετάλλων 180,207, ἐν τοῖς μηχανουργείοις 106,680. Εἰς τὰ καταστήματα τοῦ συρμοῦ εἰργάζοντο (ἄξιον σημειώσεως τὸ πρᾶγμα, διότι ἀποδεικνύει τὴν ὁσημέραι αὐξοῦσαν διαφθοράν) 301,109 ἄτομα 223,365 ἦσαν ὑποδηματοποιοί, 205,833 ζυλουργοί, 170,598 πλύν-

τριαί καὶ σιδηρώτραι, 449,000 ράπται, 442,474 σιδηρουργοί, 441,094 ἀρωματοπῶλαι καὶ πωληταὶ τεύου, 403,947 μολυβδοπῶλαι καὶ ὑεροπῶλαι, 98,000 κηπουροί, 80,000 ράπτριαι, 77,000 ἀνθρακοπῶλαι, 59,000 ἀρτοπῶλαι, 44,000 μικρέμποροι, 40,000 ἀμαζηλάται, 72,000 ἐργάται καὶ ὑπάλληλοι σιδηροδρόμων, 28,000 ἀστυνομικοὶ κλητῆρες, 20,000 ἐκκλησιαστικοί, 20,000 χημικοὶ καὶ φαρμακοπῶλαι, 49,000 μουσικοί, 47,000 ζαχαροπλάσται, 45,000 ἰατροὶ καὶ χειρουργοί, ἄλλοι τόσοι βιβλιοπῶλαι, 20,000 γαλακτοπῶλαι, 21,000 πιλοποιοί, κτλ.

Τῷ 1874 ἐφοίτων εἰς τὰ σχολεῖα 4, 654,469 παῖδια, ἡ δὲ ἀναλογία εἶναι 1 μαθητῆς πρὸς 13 κατοίκους. Ἐν γένει ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς τὰ σχολεῖα φοιτῶντων ἐντὸς δεκαετίας σχεδὸν ἐδιπλασιάσθη καὶ φαίνεται ὅτι βαίνει εἰς αὐξήσιν, διότι ἐξ ἐπιστήμων ἐκθέσεων συνάγεται ὅτι τῷ 1873 ἀνῆρχετο εἰς 4,899,742 Ἀξία σημειώσεως εἶναι ἡ αὐξήσις αὕτη εἰς χώραν ἐν ἣ πρὸ ἐλπίων ἐτῶν ἡ παιδεία ἦτο περιωρισμένη εἰς ἐλιγίστας τῆς κοινωνίας τάξεις, χάρις δὲ εἰς τὰς ἐνεργείας ἀνδρῶν φιλοπατρίδων καὶ νυκτερινὰ συνεστήθησαν σχολεῖα καὶ ἐλήφθησαν τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς μόρφωσιν τοῦ λαοῦ. Δικαίως δὲ ὁ λόρδος Νάπερ ἀπεκλήθη ἀπόστολος τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ νυκτερινῶν σχολείων καὶ τῶν σχολείων τῶν τεχνῶν. Οὐκ ὀλίγον δὲ συνέτεινεν εἰς ταῦτα καὶ ὁ πολὺκλαυστος λόρδος Lytleton, ὁ πρὸ μικροῦ αὐτοκτονήσας.

Ἐντὸς εἰκοσαετίας ὁ πληθυσμὸς τῆς κυρίως Ἀγγλίας καὶ τῆς Οὐαλλίας ἠύξησεν ἐκ γεννήσεων κατὰ 2,705,598 ψυχάς, ὧν 649,792 μετενόστευσαν εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Τῷ 1821 ὁ ὅλος πληθυσμὸς ἀνῆρχετο εἰς 42,000,236 ψυχάς, κατὰ δὲ τὰ μέσα τοῦ 1875 συνεποσοῦτο εἰς 23,648,609. Ἐντὸς πεντηκονταετίας ὁ πληθυσμὸς τῆς Σκωτίας ὑπερεδιπλασιάσθη, διότι ἀπὸ 1,600,000 ψυχάς, ὥς ἡρῖθμει, τῷ 1874 συνεποσώθη εἰς 3,462,916. Κατὰ τὸ 1844 ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἰρλανδίας ἦν 5,300,485

ψυχαι, ἥτοι 100,000 ὀλιγώτεροι ἢ πρὸ 50 ἐτῶν καὶ 402,000 ὀλιγώτεροι ἢ ἐν ἔτει 1871· ἡ ἐλάττωσις δ' αὕτη ἀποδοτέα εἰς τὴν μετανάστευσιν, διότι αἱ γεννήσεις ὑπερέβησαν τὰς ἀποβιώσεις κατὰ 100 χιλιάδας ψυχάς. Φαίνεται ὅμως ὅτι ἡ μετανάστευσις τῶν Ἰρλανδῶν ἀπὸ τινος ἤρξατο περιοριζομένη· ἐνῶ δὲ ἀπὸ τοῦ 1854—1862 μετενόστευσαν 4,280,000 ἄτομα, ἀπὸ τοῦ 1863—1873 μετενόστευσαν 960,102. Ἐντὸς δεκαετίας (1863—1873) τὸ Ἡνωμένον Βασίλειον τῆς Μεγάλης Βρετανίας ἀπώλεσεν ἐκ μεταναστεύσεων 4,960,270 ὑπηκόους, ὧν 960,402 Ἰρλανδοὺς, 804,518 Ἀγγλοὺς καὶ 488,569 Σκώτους. Ἀπὸ τοῦ 1859—1873 ἐστειλε 313,800 μετανάστας εἰς τὴν ἀγγλικὴν Ἀμερικὴν, 2,247,900 εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ 400,000 εἰς Αὐστραλίαν καὶ Νέαν Ζηλανδίαν.

Ἐν ἔτει 1871 ὑπῆρχον ἐν τῇ κυρίως Ἀγγλίᾳ καὶ ἐν τῇ Οὐαλλίᾳ 39,567 παράφρονες, ἥτοι 18,446 ἄνδρες καὶ 21,421 γυναῖκες, οἱ δὲ βλάκες ἀνῆρχοντο εἰς 47,090. Ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἐκτότε ἠύξησεν ἐπαισθητῶς, διότι τῷ 1874 ὁ τῶν παραφρόνων καὶ βλακῶν ἀνῆλθεν εἰς 62,017 ὧν 33,903 γυναῖκες· φαίνεται δὲ δυστυχῶς, ὅτι οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι δὲν εἶναι καθ' ὅλα ἀκριβεῖς, διότι ἱκαναὶ οἰκογένειαι ἀναγκάζονται ἐκ φιλοτιμίας νὰ κρύπτωσι τὰς τοιαύτας πληγὰς.

Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος (1871) ὑπῆρχον 21,590 τυφλοὶ, 44,518 κωφάλαλοι, ὧν ἐπέκεινα τῶν 400 καὶ τυφλοί. Οἱ πλείστοι ἐδιδάσκοντο εἰς 43 σχολεῖα, 64 ἦσαν ζωγράφοι, 253 ράπται καὶ 542 ὑποδηματοποιοί. Περίπου 900 γυναῖκες κωφάλαλοι ἦσαν ὑπηρέτριαι, ράπτριαι καὶ πλύντριαι. Εἰς τὰ νοσοκομεία ὑπῆρχον 19,585 ἀσθενεῖς, ὧν 8,460 γυναῖκες· εἰς τὰς φυλακάς διέμενον 28,756 ἄτομα, ὧν 5,284 γυναῖκες, καὶ εἰς τὰ πτωχοκομεία διητῶντο 448,064 ἄτομα, ἐνῶ πολλὰ ἄλλα (680,491) ἐζῶν ἐκ τῆς ἐλεημοσύνης τῶν πολιτῶν. Τὸ κακὸν ὅτι ἡ δυστυχία ἀδιαλεί-

πτως αὐξάνει ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ κατ' ἀκολουθίαν ὁ ἀριθμὸς τῶν χρηζόντων τῆς συνδρομῆς τοῦ δημοσίου. Ο. Γ. Σ.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΕΝ ΤΗ ΣΙΝΙΚΗ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ.

Πρό τινων ἐβδομάδων ἀπῆλθον τῆς Σαγγχάης ἐν ᾧ χρόνῳ ἐμελλον νὰ ἐγκαινιάσωσι τὸν πρῶτον ἐν Σινικῇ σιδηρόδρομον· τὴν παραμονὴν ὅμως τῆς ἀναχωρήσεώς μου διέτρεξα ἐπὶ φορτηγοῦ συνοδικῆς χιλιόμετρά τινα τῆς σιδηρᾶς ὁδοῦ, ἥτις αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν μικρὰν μὲν ἔχει ἀξίαν, ἀλλ' ἥς ἡ ἐναρξίς θὰ ἐγχαράξῃ εἰς τὴν ἀργὴν γῆν τοῦ Οὐρανίου Κράτους τὴν σφραγίδα τοῦ δυτικοῦ πολιτισμοῦ.

Ὁ σιδηρόδρομος οὗτος ἔχει ὅλως ἰδιαιτέραν ἱστορίαν, διότι οὐδὲν γίνεται τακτικῶς ἐν τῇ αὐτοκρατορίᾳ ταύτῃ, ἥτις δὲν ἀποκρούει μὲν, ὅπως πιστεύουσι, πάντα νεωτερισμὸν, ἀλλὰ παρεμβάλλει πανταχοῦ προσκόμματα, ἐμπόδια καὶ δυσχερείας, ἃς τοῦ χρόνου προϊόντος εὐκόλως καταβάλλουσιν εἴτε διὰ τῆς ἀπαθείας καὶ τῆς πειθοῦς, εἴτε διὰ τῆς βίας.

Πρὸ δύο περίπου μηνῶν οἱ ἀντιπρόσωποι πολλῶν σπουδαίων τῆς Σαγγχάης καταστημάτων διενοήθησαν νὰ προσφέρωσι δῶρον τῷ αὐτοκράτορι τῆς Κίνας ὑλικὸν σιδηροδρόμου μέλλοντος νὰ συνδέσῃ τὸ Τσιεντσὶν πρὸς τὸ Πεκῖνον· τοῦτο διενοήθησαν μικρὸν πρὸ τοῦ προώρου θανάτου τοῦ τελευταίου αὐτοκράτορος, ὃν διεδέχθη παῖς τετραετῆς, τουτέστι μακρὰ ἀντιβασίλειά. Δυνατὸν τὴν προσφορὰν τῶν ξένων νὰ ἐξέλαβον σπουδαιοτέραν, καίτοι ὑπεκρίθησαν ὅτι περὶ μικροῦ ἐποιοῦντο αὐτῆς, τὸ βέβαιον ὅμως εἶναι ὅτι τὴν φιλόφρονά ταύτην προσφορὰν ἀπέρριψαν εὐθύς. Ἄλλως ὅταν αὐτοὶ οἱ Σῖναι ἀποφασίσωσι τὴν κατασκευὴν σιδηροδρόμων ἐν τῇ αὐτοκρατορίᾳ, πρέπει νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι θὰ πράξωσι τ' ἀνάπαλιν τοῦ ὅ,τι γίνεται ἀλλαχοῦ, θὰ κατασκευάσωσι δηλ. αὐτοὺς πέραν τῆς πρωτευούσης.

(ΟΜΗΡΟΣ ΦΥΛ. ΣΤ'.)

Ἐν τούτοις τὸ ὑλικὸν τοῦ σιδηροδρόμου τούτου εἶχε παραγγελθῇ εἰς Ἀγγλίαν, οἱ δὲ δωρηταί, ὧν τὸ δῶρον εἶχον ἀπορρίψει, ἀπεφάσισαν ἄλλως νὰ χρησιμοποιήσωσιν αὐτό.

Ἡ Σαγγχάη ἐκτείνεται ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὀχθῆς μεγάλου ποταμοῦ, τοῦ Οὐδγκ-πὼ, εἰς ὃν δύνανται νὰ εἰσπλεύσωσι μεγίστης χωρητικότητος πλοῖα καὶ ὅστις χύνεται δώδεκα μίλια κατωτέρω εἰς τὸν Γιάντζ Κιάγκ, τὸν γλαυκὸν ποταμὸν, τὸν Μισισίπην τῆς Κίνας, ὅπως συνεχῶς ἀποκαλοῦσιν αὐτόν. Εἰς τὴν εἰσοδὸν τοῦ Οὐδγκ-πὼ, παρὰ τὸ χωρίον Οὐσσούγκ, ὁ πλοῦς καθίσταται δυσχερὲς ἐνεκα τενάγους, ὅπερ τὰ μεγάλα πλοῖα μόνον ὅταν ᾖναι παλίρροια δύνανται νὰ διαβῶσι· διὸ ὅτε κατὰ πρῶτον παρεχωρήθησαν γαῖαι τοῖς Εὐρωπαίοις, ἐν ἔτει 1842, ἐδίστασαν οὗτοι ἂν πρέπει νὰ ἐκλέξωσι θέσιν μεταξὺ τῆς ἄκρας τοῦ Οὐσσούγκ, κάτω τοῦ τενάγους, καὶ τῶν πέριξ τῆς σινικῆς πόλεως, 12 μίλια ἄνω αὐτῆς. Καίτοι δὲ προετίμησαν τὸ τελευταῖον μέρος, ὅπερ μετ' ὀλίγον κατωκλήθη πολὺ ὑπὸ Γάλλων, Ἀγγλῶν καὶ Ἀμερικανῶν, ἡ ἄκρα τοῦ Οὐσσούγκ δὲν ἀπώλεσε τὴν ἀξίαν τῆς, ἀλλ' ἔχει μέλλον.

Γήπεδα ἡγοράσθησαν ἀθορύβως μεταξὺ τῆς εὐρωπαϊκῆς πόλεως καὶ τοῦ Οὐσσούγκ· ταῦτα δὲ εὐρίσκοντο εἰς τὴν ζώνην, ἐν ᾗ, κατὰ τὰς συνθήκας, οἱ ξένοι ἔχουσι δικαίωμα ν' ἀγοράζωσιν ἰδιοκτησίας. Ἡ ὁδὸς προπαρασκευάσθη, ἡ δ' ἐργασία ἦν εὐκολος εἰς ἕδαφος ὁμαλὸν, διατεμνόμενον μόνον ὑπὸ βαθειῶν ἐν καιρῷ παλίρροιας διωρύγων καὶ ποταμίσκων.

Οὕτως εἶχον τὰ πράγματα κατὰ τὸν ἀπελθόντα χειμῶνα, ἡ δὲ εὐθεία καὶ ὁμαλὴ ὁδὸς, ἥ ὀλίγον ὑψομένη ἐνῶ διέρχεται διὰ τῶν ἀγρῶν, οὐδ' ὅλως ἐφαίνετο ὅτι διήγειρεν οὔτε τὴν προσοχὴν, οὔτε τὴν περιέργειαν τῶν Σινῶν. Τὸν Φεβρουάριον (τοῦ ἔτους τούτου) ἀγγλικὸν πλοῖον ἔφερεν εἰς τὸν λιμένα Σαγγχάης τὸ ὑλικὸν τῆς ὁδοῦ, τὰς μηχανὰς καὶ τὸ ἀναγκαῖον προσωπικὸν τῶν μηχανικῶν καὶ ἐπιστατῶν. Κατὰ μῆκος τῆς ὁδοῦ ἠγέρθησαν ἐργαστάσια, μετ' ὀλί-